

PARLAMENTERLER TOPLANTISINDAN ÇIKAN SONUÇLAR

1. Suya ve sanitoryona erişim bir insan hakkı olarak tanınmalıdır.
2. Parlamenterler, Parlamentolarında suya ve sanitoryona erişimin bir insan hakkı olarak kabul edilmesi için mevzuatlar geliştirilmesi çağrısında bulunmalıdırlar. Ayrıca suya ve sanitoryona erişim hakkının uygulanması için yasal mekanizmalar oluşturulmalıdır. Suyun kontrolünün kamu sektörünün elinde kalması sağlanmalıdır.
3. Hükümetlere, savaş zamanlarında su kaynaklarını ve altyapılarını hedef almamaları yönünde baskı uygulanmalıdır.
4. Dünya Su Parlamentosu oluşturma fikri geliştirilmeli ve teşvik edilmelidir.
5. Gelişmiş ülkelerin su bütçelerinin %1'i ile bir fon oluşturularak, Binyıl Kalkınma Hedefleri çerçevesindeki su programlarında ve hesap verme sorumluluğunun sağlanmasında kullanılmak üzere gelişmekte olan ve az gelişmiş ülkelere bu fon tahsis edilebilir. Ülkelerin özel taleplerine uygun olarak mali kaynakların yanında teknik yardım da içeren programlar oluşturulabilir. Ülkeler, bu programların uygulanmasında tam bağımsız olacaklardır. Bir ülkenin yardım alabilmesi için, bu yardımı doğru şekilde kullanabileceği bir yasal çerçeve oluşturması gerekmektedir. Yardım kapasite geliştirmeye yönelik olmalıdır.
6. Parlamenterler aşağıdaki hususlarda çağrıda bulunmalıdır:
 - Sürdürülebilir su projeleri ve altyapılar için kamu ve özel sektör yatırımlarının teşvik edilmesi
 - Suya ve suyla ilgili konulara yeterli bütçe kaynağı ayrılması
7. Su sektöründe yerinden yönetim teşvik edilmeli, yerel ve bölgesel idareler yetkilendirilmelidir.
8. Bütün gelişmiş ülkeler karbondioksit salmaktadır ve bu salınım azaltılmalıdır. Taraflar Toplantısı (COP) süreci ve su konuları arasında, Aralık 2009 Kopenhag'da yapılacak toplantıdan önce bağlantı kurulmalıdır.
9. Sürdürülebilir kalkınma çerçevesinde özellikle atık konularında çevrenin korunması ve kirliliğin azaltılması teşvik edilmelidir.
10. Parlamenterler, çatışmaların önlenmesi için, sınıraşan sular konusunda çalışmalı ve ülkelerin su kaynaklarından sürdürülebilir şekilde faydalanmasına yardımcı olacak kurallar ve kılavuzlar oluşturmalarıdır.
11. Deniz suyu arıtma ve atık suyun yeniden kullanılması teknolojileri konularında ihtiyaç duyan ülkelere teknoloji transferi yapılması teşvik edilmelidir.
12. Kadınların ve sivil toplumun, su kaynakları yönetiminde karar alma süreçlerindeki rolleri artırılmalıdır. Yönetimin iyileştirilmesi sayesinde şeffaflık ve hesap verme sorumluluğu artırılmalıdır.
13. Birleşmiş Milletler ve diğer uluslararası kuruluşlar tüm vatandaşların su konusunda eğitilmesine yardımcı olmalıdır.